गोपवन आत्रेयः। अग्निः, १३-१५ आर्क्षः श्रुतर्वा। १-१२ अनुष्टुम्मुख प्रगाथः - (अनुष्टुप् + गायत्र्यौ), १३-१५ अनुष्टुप् ।

विशोविशो वो अतिथि वाजयन्तः पुरुष्ट्रियम्। अग्नि वो दुर्यं वर्चः स्तुषे शूषस्य मन्मिभः॥ ८.००४.०१ वः - यूयम्। वाजयन्तः - बलं कुर्वन्तः। विशोविशः - सर्वप्रजानाम्। अतिथिम्। पुरुप्रियम् - बहुप्रियम्। दुर्यं - गृहपतिम्। अग्निम्। परिचरत। शूषस्य - आनन्दस्य। मन्मिभः - मननेः। वचः स्तुषे - स्तौमि॥१॥

यं जनासो हविष्मन्तो मित्रं न सुर्पिरासुतिम्। प्रशंसन्ति प्रशस्तिभिः॥ ८.०७४.०२

यम् । हविष्मन्तः - हव्ययुक्ताः । जनासः - जनाः । मित्रम् - सखायम् । न - इव । सर्पिरासुतिम् -सर्पियाहकम् । प्रशस्तिभिः - प्रशंसाभिः । प्रशंसन्ति - स्तुवन्ति ॥२॥

पन्यांसं जातवेदसं यो देवतात्युद्यता। हृव्यान्यैरयिद्दवि॥ ८.०७४.०३

यः। देवताति- यज्ञे। उद्यता- उद्यतानि। हव्यानि। दिवि- नभसि। ऐरयत्- प्रेरयति। तम्। पन्यासम्- स्तुत्यम्। जातवेदसम्- जातविद्यं स्तुमः॥३॥

आर्गन्म वृत्रहन्तम् ज्येष्ठमुग्निमानवम्।यस्य श्रुतवी बृहन्नाक्षी अनीक एधते॥ ८.०७४.०४

यस्य । अनीके- समीपे । श्रुतर्वा- उपासितप्राणः । अर्वा श्रुतो येन सः । बृहन्- महान् । आर्क्षः-सौम्यः । ऋक्षो नक्षत्रम् । तदुपलक्षितः सोमः । एधते- वर्धते । तम् । वृत्रहन्तमम्-अतिशयेनावरणबाधकम् । आनवम्- मनुष्यहितम् । ज्येष्ठम्- प्रथमम् । अग्निम् । आगन्म- प्रपन्नाः स्मः ॥४ ॥

अमृतं जातवेदसं तिरस्तमांसि दर्शतम्। घृताहेवनुमीड्यम्॥ ८.०७४.०५

अमृतम्- अमरणशीलम् । जातवेदसम्- जातविद्यम् । तमांसि- अन्धकारान् । तिरः- तिरस्कृत्य । दर्शतम्- दर्शनीयम् । घृताहवनम्- घृतसमर्पितम् । ईड्यम्- स्तुत्यम् । स्तौमि ॥५॥

सुबाधो यं जना इमे ३५८ हिं हुव्येभिरीळते। जुह्वानासो यतस्त्रचः॥ ८.०७४.०६

जुह्वानासः- आह्वयन्तः । यतस्रुचः- उद्यतपात्राः । सबाधः- बाधिताः । जनाः । इमे- एते । अग्निम् । हव्येभिः- हव्येः । ईळते- स्तुवन्ति ॥६॥

इयं ते नव्यंसी मृतिरग्ने अधाय्यस्मदा। मन्द्र सुजात सुक्रतोऽमूर दस्मातिथे॥ ८.०७४.०७

मन्द्र- आनन्दकर । सुजात- सुष्ठु आविर्भूत । सुक्रतो- शोभनसङ्कल्पभूत । अमूर- विद्वन् । दस्म-दर्शनीय । अतिथे । अग्ने । इयम्- एषा । ते- तव । नव्यसी- अभिनवा । मितः । अस्मत्-अस्मासु । अधायि- स्थापिता ॥७ ॥

सा तें अग्ने शंतमा चिनष्ठा भवतु प्रिया।तयां वर्धस्व सुष्टुंतः॥ ८.०७४.०८

अग्ने। सा- मितः। ते- त्वदीया। शंतमा- अतिशयेन शङ्करी। चिनष्ठा- अतिशयेन भोगवती। प्रिया। भवतु। तया। सुष्टुतः- सुष्ठु स्तुतः। वर्धस्व॥८॥

सा चुम्नेर्चुमिनी बृहदुपौप श्रवंसि श्रवः।दधीत वृत्रतूर्ये॥ ८.०७४.०९

वृत्रतूर्ये- आवरणनाशने । सा । द्युम्नेः- दीप्यमानेः । द्युम्निनी- दीप्तिमती । श्रवसि- श्रुतौ । श्रवः-श्रुतिम् । बृहत्- महतीम् । उप द्धीत- धारयतु ॥९॥

अश्विमद्गां रेथप्रां त्वेषिमन्द्रं न सत्पेतिम्।यस्य अवांसि तूर्वेथ पन्यम्पन्यं च कृष्टयः॥ ८.०७४.१०

यस्य । श्रवांसि- श्रुतीः । तूर्वथ- त्वरयथ । तम् । अश्वम्- प्राणतुरगभृतम् । गाम्- चिद्रिश्मभूतम् । रथप्राम्- रथपूरकम् । त्वेषम्- दीप्तम् । इन्द्रम् । न- इव । सत्पतिम्- सत्तापालकम् । पन्यम्- स्तुत्यम् । कृष्टयः- हे प्रजाः परिचरथ ॥१०॥

यं त्वा गोपवनो गिरा चनिष्ठदम्ने अङ्गिरः।स पावक श्रुधी हर्वम्॥ ८.०७४.११

यम्। त्वा- त्वाम्। गोपवनः- चिद्रिश्मसम्भक्ता ऋषिः। अग्ने- पावक सत्क्रतो। अङ्गिरः-अङ्गनशील। गिरा- स्तुत्या। चनिष्ठत्- अन्नदातारमकरोत्। स त्वम्। पावक- शोधक। हवम्-आह्वानम्। शृधि- शृणु ॥११॥

यं त्वा जनास ईळते सुबाधो वाजसातये।स बोधि वृत्रत्ये॥ ८.०७४.१२

यम् । त्वा- त्वाम् । जनासः- जनाः । सबाधः- पीडायुक्ताः । वाजसातये- अन्नलब्धये । ईळते-स्तुवन्ति । स त्वम् । वृत्रतूर्ये- आवरणनाशने । बोधि- बुद्धचस्व ॥१२॥

अहं हुंवान आर्क्षे श्रुतविणि मद्च्युति। शर्घांसीव स्तुकाविनां मृक्षा शीर्षा चेतुर्णाम्॥ ८.०७४.१३ आर्क्षे- सोम्ये। श्रुतविण- उपासितप्राणे। मदच्युते- सोमस्रावके। अहम्। हुवानः- आहूतः। चतुर्णाम्। स्तुकविनाम्- केशिनामश्वानाम्। शर्धांसीव- बलानीव। शीर्षा- शिरांसि। मृक्ष-मृजामि॥१३॥

मां <u>च</u>त्वारं <u>आशवः</u> शविष्ठस्य द्रवित्नवंः।सुरथांसो अभि प्रयो वक्षन्वयो न तुम्र्यम्॥ ८.०७४.१४ माम्। चत्वारः। शविष्ठस्य- बलिष्ठस्य। आशवः- क्षिप्राः। द्रवित्नवः- द्रवणशीलाः। सुरथासः-रथवाहका अश्वाः। प्रयः- अन्नम्। अभि- अभिलक्ष्य। वयः न तुम्रयम्- भुज्युं नाव इव प्रापयन्ति॥१४॥

स्तत्यिमत्त्वां महेनिद् परुष्ण्यवं देदिशम्।नेमापो अश्वदातंरः शविष्ठादस्ति मर्त्यः॥ ८.०७४.१५ महेनिदि- हे महानिद् । परुष्णि- पर्ववित । सत्यम् । इत्- एव । त्वा- त्वाम् । अव देदिशम्-आदिशामि । आपः । शविष्ठात्- बिलेष्ठात् श्रुतर्वणः । अश्वदातरः- अश्वानां दातृतमः । मर्त्यः । न । अस्ति ॥१५॥